

P7_TA(2011)0136

Miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för att bevilja eller återkalla internationellt skydd *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 april 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för att bevilja eller återkalla internationellt skydd (omarbetning) (KOM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0554),
- med beaktande av artiklarna 251.2 och 63 första stycket leden 1 d och 2 a i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0248/2009),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden” (KOM(2009)0665),
- med beaktande av artiklarna 294.3 och 78.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 28 april 2010¹
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter²,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2009 om framtiden för det gemensamma europeiska asylsystemet³,
- med beaktande av skrivelsen av den 2 februari 2010 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor i enlighet med artikel 87.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0085/2011), och av följande skäl:
 - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.

¹ EUT C 19, 19.1.2011, s. 85.

² EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

³ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 10.

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 april 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011.../EU om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för att bevilja eller återkalla internationellt skydd (omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EGT C 18, 19.1.2011, s. 85.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 6 april 2011.

av följande skäl:

- (1) Ett antal väsentliga ändringar ska göras i rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus¹. Detta direktiv bör omarbetas av tydlighetsskäl.
- (2) En gemensam asylpolitik, som omfattar ett gemensamt europeiskt asylsystem, är en del av Europeiska unionens mål att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för personer som tvingade av omständigheterna söker skydd inom unionen på laglig väg.
- (3) Europeiska rådet enades vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 om att arbeta för att ett gemensamt europeiskt asylsystem skapas, grundat på en fullständig och absolut tillämpning av Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967 ("Genèvekonventionen"), och på så sätt garantera att ingen skickas tillbaka för att bli utsatt för förföljelse, det vill säga att non-refoulement-principen bekräftas.
- (4) I slutsatserna från Tammerfors fastställs att ett gemensamt europeiskt asylsystem på kort sikt bör omfatta gemensamma normer för rättvisa och effektiva asylförfaranden i medlemsstaterna och, på längre sikt, gemenskapsbestämmelser som leder till ett gemensamt asylförfarande i hela Europeiska gemenskapen.
- (5) Direktiv 2005/85/EG var en första åtgärd i fråga om asylförfaranden.

¹ EUT L 326, 13.12.2005, s. 13.

- (6) Den första etappen i inrättandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem har nu fullbordats. Vid sitt möte den 4 november 2004 antog Europeiska rådet Haagprogrammet, som fastställer de mål som ska nås på området frihet, säkerhet och rättvisa under perioden 2005–2010. I Haagprogrammet uppmanades kommissionen att slutföra utvärderingen av den första etappens rättsliga instrument och att förelägga rådet och Europaparlamentet den andra etappens instrument och åtgärder så att de kan antas före 2010. Enligt Haagprogrammet är syftet med det gemensamma europeiska asylsystemet att fastställa ett gemensamt asylförfarande och en enhetlig ställning för dem som beviljas internationellt skydd, vilken ska gälla inom hela EU.
- (7) I den europeiska pakten för invandring och asyl som antogs den 16 oktober 2008 noterade Europeiska rådet att skillnaderna i förfarande är stora mellan medlemsstaterna när det gäller beviljande av skydd. Rådet uttalade att tiden är mogen för nya initiativ, däribland förslag för att inrätta ett enda asylförfarande med gemensamma garantier och därmed genomföra det gemensamma europeiska asylsystemet som Haagprogrammet hänvisar till.
- (8) ***Det är nödvändigt att*** Europeiska flyktingfonden och Europeiska stödkontoret för asylfrågor ***bidrar*** med resurser för att ***bland annat*** stödja medlemsstaternas insatser för att genomföra normerna i den andra etappen av det gemensamma europeiska asylsystemet, särskilt i sådana medlemsstater vars asylsystem är utsatta för särskilt och oproportionerligt hårt tryck, i synnerhet på grund av det geografiska läget eller den demografiska situationen. ***I sådana medlemsstater som får ett oproportionerligt stort antal asylansökningar i förhållande till sin befolkningsmängd krävs det att Europeiska flyktingfonden och Europeiska stödkontoret för asylfrågor omgående bidrar med finansiellt och administrativt/tekniskt stöd så att länderna får möjlighet att rätta sig efter detta direktiv. [Ändring 1]***

- (9) För att säkra en uttömmande och effektiv prövning av de sökandes behov av internationellt skydd i den mening som avses i direktiv [..././EG] [om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (skyddsdirektivet)] bör unionens ramverk för hur internationellt skydd beviljas utgå från begreppet ett enda asylförfarande.
- (10) Huvudsyftet med det här direktivet är att utveckla ytterligare miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av internationellt skydd för att inrätta ett gemensamt europeiskt asylsystem i unionen.
- (11) Tillnärmningen av reglerna om förfaranden för beviljande eller återkallande av internationellt skydd bör bidra till att begränsa sekundära förflyttningar av personer som sökt internationellt skydd mellan medlemsstaterna, när sådana förflyttningar motiveras av skillnader i de rättsliga ramarna, och att skapa likvärdiga villkor för medlemsstaternas tillämpning av direktiv [..././EU] [skyddsdirektivet] .
- (12) Det ligger i miniminormernas natur att medlemsstaterna bör ha befogenhet att införa eller behålla förmånligare bestämmelser för tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som ansöker om internationellt skydd i en medlemsstat, om en sådan ansökan anses bygga på förutsättningen att personen i fråga är i behov av internationellt skydd i den mening som avses i direktiv [..././EU] [skyddsdirektivet].
- (13) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som särskilt fastställs i Europeiska unionens stadga om *de grundläggande rättigheterna*. Direktivet syftar i synnerhet till att främja tillämpningen av **artiklarna 1, 4, 18, 19, 21, 24 och 47** i stadgan och bör genomföras i enlighet med detta. **[Ändring 2]**

- (14) När det gäller behandlingen av personer som omfattas av detta direktiv är medlemsstaterna bundna av sina skyldigheter enligt de internationella rättsliga instrument som de är parter i .
- (15) Medlemsstaterna är skyldiga att till fullo respektera principen om non-refoulement och asylrätten, som inbegriper tillgång till asylförfarandet för alla personer som vill söka asyl och som befinner sig inom deras jurisdiktion, vilket även gäller personer som befinner sig under faktisk kontroll av ett unionsorgan eller av ett organ i en medlemsstat. [Ändring 3]***
- (16) Det är av yttersta vikt att beslut om alla ansökningar om internationellt skydd fattas på grundval av fakta och, i första instans, av myndigheter vars personal har lämpliga kunskaper ***och*** erhåller den utbildning som behövs om asyl- och flyktingfrågor. **[Ändring 4]**
- (17) Det gynnar såväl medlemsstaterna som dem som ansökt om internationellt skydd att man så fort som möjligt beslutar om internationellt skydd, utan att det hindrar en lämplig och uttömmande utredning .
- (18) Begreppet allmän ordning kan bland annat omfatta en fällande dom för ett allvarligt brott.

- (19) För att personer som verkligen behöver skydd enligt artikel 1 i Genèvekonventionen ska erkännas som flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att få subsidiärt skydd, bör alla asylsökande få faktisk tillgång till asylförfarandet, möjlighet att samarbeta och effektivt kommunicera med de behöriga myndigheterna för att lägga fram alla relevanta omständigheter i sitt ärende och **effektiva** rättssäkerhetsgarantier under förfarandet för att de ska kunna föra sin talan genom alla skeden av förfarandet. Dessutom bör förfarandet vid prövning av en ansökan om internationellt skydd åtminstone ge sökanden rätt att stanna kvar i avvaktan på **slutgiltigt** beslut av behörig myndighet, **även under den tid som krävs för att en asylsökande ska kunna överklaga ett beslut om avslag, och under så lång tid som en behörig domstol tillåter detta. Sökanden bör även ges** rätt till tolk för att kunna lägga fram sin sak när de hörs av myndigheterna, möjlighet att meddela sig med en företrädare för Förenta nationernas flyktingkommissariat och med organisationer som ger råd och stöd till dem som söker internationellt skydd, rätt till korrekt delgivning av beslut, rätt till en saklig och rättslig motivering av beslutet, möjlighet att rådgöra med en juridisk rådgivare eller annan rådgivare, rätt att under avgörande skeden i förfarandet informeras om sin rättsliga ställning på ett språk som de **förstår eller** rimligen kan förväntas förstå och ifall ansökan avslås rätt till ett effektivt rättsmedel för omprövning i domstol. [Ändring 5]
- (20) För att säkerställa *faktisk* tillgång till prövning bör tjänstemän som först kommer i kontakt med personer som söker internationellt skydd, i synnerhet tjänstemän som övervakar land- eller sjögränser eller som utför gränskontroller, få instruktioner och nödvändig utbildning i hur man känner igen, **diarieför** och **till den behöriga beslutande myndigheten överlämnar** ansökningar om internationellt skydd. De bör kunna förse sådana tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som befinner sig på medlemsstaternas territorium – även i gränzoner, i territorialvatten eller i transitzoner – och som önskar ansöka om internationellt skydd med alla relevanta upplysningar om var och hur ansökningar om internationellt skydd kan lämnas in. Om sökanden befinner sig på medlemsstatens territorialvatten bör denne föras i land och få ansökan prövad i enlighet med det här direktivet. [Ändring 6]

- (21) Särskilda rättssäkerhetsgarantier bör införas för att se till att särskilt utsatta sökande, såsom underåriga, ensamkommande barn, **gravida kvinnor**, personer som utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av våld, **exempelvis könsrelaterat våld och våld på grund av skadliga traditionella seder**, eller personer med funktionshinder, har förutsättningar att faktiskt få tillgång till förfarandena och lägga fram de underlag som behövs för att styrka ansökan om internationellt skydd. [Ändring 7]
- (22) Nationella åtgärder för att identifiera och dokumentera symptom på tortyr eller andra allvarliga former av fysiskt eller psykiskt våld, däribland sexuellt våld, i förfaranden som omfattas av detta direktiv bör bland annat bygga på principerna för effektiv utredning och dokumentation av tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (Istanbulprotokollet).
- (23) För att åstadkomma verklig jämställdhet mellan manliga och kvinnliga sökande bör prövningen ta hänsyn till könsrelaterade aspekter. I synnerhet bör de personliga intervjuerna anordnas på ett sätt som tillåter både manliga och kvinnliga sökande att tala om sina erfarenheter avseende könsrelaterad förföljelse, **på begäran med en intervjuare av samma kön som är utbildad i att genomföra intervjuer om könsrelaterad förföljelse**. Komplexa könsrelaterade aspekter bör tillmätas vederbörlig vikt i förfaranden som avser begreppen säkert tredjeland, säkert ursprungsland eller efterföljande ansökan. [Ändring 8]
- (24) I överensstämmelse med FN:s konvention om barnets rättigheter från 1989 bör barnets bästa komma i främsta rummet när medlemsstaterna genomför detta direktiv.
- (25) Förfaranden för att pröva behovet av internationellt skydd bör anordnas på ett sätt som tillåter de **beslutande** myndigheterna att göra en noggrann prövning av ansökningar om internationellt skydd. [Ändring 9]

- (26) Om en person gör en efterföljande ansökan utan att nya bevis eller skäl läggs fram, skulle det vara orimligt om medlemsstaterna vore skyldiga att genomföra ett nytt fullständigt prövningsförfarande. I dessa fall bör medlemsstaterna få avvisa ansökan i enlighet med res judicata-principen.
- (27) Många ansökningar om internationellt skydd görs vid gränsen eller i en transitzon i en medlemsstat före ett beslut om den sökandes inresa. Medlemsstaterna bör kunna införa rutiner för bedömningen av om ansökan ska prövas eller ej samt för prövningen i sak som gör det möjligt att fatta beslut om ansökningar som gjorts vid gränsen eller transitzoner.
- (28) En nyckelfråga när det gäller att bedöma hur välgrundad en ansökan om internationellt skydd är, är den sökandes säkerhet i det egna ursprungslandet. Om ett tredjeland kan anses vara ett säkert ursprungsland bör medlemsstaterna kunna fastställa dess säkerhet och förutsätta att det är säkert för en särskild sökande, såvida han eller hon inte lägger fram motbevis.
- (29) Med tanke på den harmoniseringsnivå som nåtts för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar, bör gemensamma kriterier för att fastställa tredjeländer som säkra ursprungsländer upprättas.
- (30) Fastställande av ett tredjeland som säkert ursprungsland i enlighet med detta direktiv garanterar inte någon absolut säkerhet för medborgare i dessa länder. Det ligger i sakens natur att vid den bedömning som ligger till grund för detta fastställande kan hänsyn tas endast till de allmänna civila, rättsliga och politiska förhållandena i landet samt till huruvida aktörer som utövar förföljelse, tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, i praktiken åläggs sanktioner om de befins skyldiga i det berörda landet. Om en sökande visar att det föreligger giltiga skäl till att anse att landet inte är säkert när det gäller hans eller hennes särskilda omständigheter är det därför viktigt att fastställandet av landet som säkert inte längre kan anses vara relevant för honom eller henne.

- (31) Medlemsstaterna bör pröva alla ansökningar i sak, det vill säga bedöma om sökanden i fråga har rätt till internationellt skydd i enlighet med direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet], förutom då det *här* direktivet föreskriver något annat, särskilt om det kan *säkerställas* att ett annat land skulle göra prövningen eller lämna *verkningsfullt* skydd. Medlemsstaterna bör i synnerhet inte vara skyldiga att bedöma sakskaalen i en ansökan om internationellt skydd om ett första asylansökan har beviljat sökanden flyktingstatus eller *tillgängligt och verkningsfullt* skydd av annat slag och sökanden kommer att åter släppas in i detta land. *Medlemsstaterna bör gå vidare på denna grund endast om den sökande i fråga skulle vara säker i det berörda tredjelandet.*
[Ändring 10]
- (32) Medlemsstaterna bör inte heller vara skyldiga att bedöma en ansökan om internationellt skydd i sak om sökanden på grund av tillräcklig anknytning till ett tredjeland enligt definitionen i nationell lagstiftning rimligtvis kan förväntas söka skydd i detta tredjeland, och det finns anledning att anta att den sökande kommer att få resa in eller resa in på nytt i det landet. Medlemsstaterna bör endast gå vidare på denna grund om denna särskilda sökande skulle vara säker i det berörda tredjelandet. För att undvika sekundära förflyttningar bland sökande bör gemensamma principer för medlemsstaternas övervägande eller fastställande av säkra ursprungsländer upprättas.

■ [Ändring 11]

- (33) När det gäller återkallande av flyktingstatus eller subsidiärt skydd bör medlemsstaterna se till att de personer som beviljats internationellt skydd vederbörligen informeras om en eventuell ny bedömning av deras status och får tillfälle att lägga fram sina synpunkter innan myndigheterna fattar ett motiverat beslut att återkalla skyddet.
- (34) En grundläggande princip i *unionsrätten* återspeglas i det faktum att beslut som fattats om en ansökan om internationellt skydd och om återkallande av flyktingstatus eller subsidiärt skydd är föremål för ett effektivt rättsmedel inför domstol.

- (35) I enlighet med artikel 72 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt påverkar detta direktiv inte medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.
- (36) Detta direktiv reglerar inte mellanstatliga förfaranden som omfattas av förordning (EU) nr [.../...] [om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller statslös person har gett in i någon medlemsstat (Dublinförordningen)].
- (37) Sökande på vilka förordning (EU) nr [.../...] [Dublinförordningen] är tillämplig bör få tillgång till de grundläggande principer och garantier som fastställs i det här direktivet och särskilda garantier i enlighet med den förordningen.
- (38) Genomförandet av detta direktiv bör utvärderas regelbundet .
- (39) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att införa miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av internationellt skydd, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (40) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som därför varken är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

- (41) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som innebär en innehållsmässig ändring i förhållande till direktiv 2005/85/EG. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av direktiv 2005/85/EG.
- (42) Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas skyldigheter avseende den tidsfrist för införlivande av direktivet i nationell lagstiftning som anges i bilaga II del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1 Syfte

Syftet med detta direktiv är att fastställa miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av internationellt skydd i enlighet med direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet] .

Artikel 2 Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) "Genèvekonventionen": konventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.
- b) "ansökan eller ansökan om internationellt skydd": en ansökan om skydd som ges in till en medlemsstat av en tredjelandsmedborgare eller statslös person och där det finns skäl att anta att personen söker flyktingstatus eller subsidiärt skydd och att denne inte uttryckligen ansöker om en annan typ av skydd som ligger utanför tillämpningsområdet för direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet] och som kan omfattas av en separat ansökan.
- c) "sökande" eller "sökande av internationellt skydd": en tredjelandsmedborgare eller statslös person som har ansökt om internationellt skydd och vars ansökan ännu inte har lett till ett slutligt beslut.
- d) "sökande med särskilda behov": sökande som på grund av ålder, kön, **sexuell läggning, könsidentitet**, funktionshinder, **fysiska eller psykiska sjukdomar** eller sviter av tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld behöver särskilda garantier för att kunna utnyttja de rättigheter eller uppfylla de skyldigheter som följer av detta direktiv. **[Ändring 13]**
- e) "slutligt beslut": ett beslut om huruvida en tredjelandsmedborgare eller statslös person ska beviljas flyktingstatus eller internationellt skydd i enlighet med direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet] och som inte längre kan överklagas i enlighet med kapitel V i det här direktivet, oberoende av om ett sådant överklagande innebär att sökandena får stanna i de berörda medlemsstaterna i avvaktan på resultatet.

- f) "beslutande myndighet": en myndighet med domstolsliknande uppgifter eller en administrativ myndighet i en medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökningar om internationellt skydd och behörig att fatta beslut i första instans i sådana ärenden, med förbehåll för bilaga I.
- g) "flykting": en tredjelandsmedborgare eller statslös person som uppfyller kraven enligt artikel 2d i direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet].
- h) "person som uppfyller kraven för att beviljas subsidiärt skydd": en tredjelandsmedborgare eller statslös person som uppfyller kraven enligt artikel 2f i direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet].
- i) "internationellt skydd": en medlemsstats erkännande av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som flykting eller som en person som uppfyller kraven för att beviljas subsidiärt skydd.
- j) "flyktingstatus": en medlemsstats erkännande av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som flykting.
- k) "status som subsidiärt skyddsbehövande": en medlemsstats erkännande av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som en person som uppfyller kraven för att beviljas subsidiärt skydd.
- l) "underårig": en tredjelandsmedborgare eller en statslös person under arton år.
- m) "ensamkommande barn": en underårig enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet];
- n) "företrädare": en person som utsetts av behöriga myndigheter för att i egenskap av förmyndare bistå och företräda ett ensamkommande barn med barnets bästa för ögonen och för att vid behov företräda barnet rättsligt.

- o) "återkallande av internationellt skydd": ett beslut av en behörig myndighet om att återkalla, upphäva eller vägra att förnya en persons flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet].
- p) "stanna kvar i medlemsstaten": att stanna kvar på den medlemsstats territorium där ansökan om internationellt skydd har lämnats in eller håller på att prövas, inbegripet vid gränsen eller i denna medlemsstats transitzoner.
- q) ***nya uppgifter och omständigheter: uppgifter som stöder grunderna för ansökan och som kan medverka till omprövningen av ett tidigare beslut. [Ändring 15]***

Artikel 3 Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på alla ansökningar om internationellt skydd som lämnas in på medlemsstaternas territorium, inbegripet vid gränsen, på territorialvattnet eller i deras transitzoner, samt på återkallande av internationellt skydd .
2. Detta direktiv är inte tillämpligt på ansökningar om diplomatisk eller territoriell asyl som lämnas in till medlemsstaternas beskickningar.
3. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa detta direktiv på förfaranden för att fatta beslut om ansökningar om alla typer av internationellt skydd som inte ingår i tillämpningsområdet för direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet].

Artikel 4 Ansvariga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska för alla förfaranden utse en beslutande myndighet som ska ansvara för en korrekt prövning av ansökningarna enligt detta direktiv, särskilt artikel 8.2 och artikel 9. Medlemsstaterna ska se till att myndigheten har tillräckligt många kompetenta och specialiserade medarbetare för att utföra arbetsuppgifterna inom föreskriven tid. Medlemsstaterna ska därför sörja för att den personal som prövar ansökningarna och fattar beslut om internationellt skydd får grundläggande utbildning och fortbildning.
2. Den utbildning och fortbildning som nämns i punkt 1 ska särskilt omfatta följande:
 - a) Materiella bestämmelser och förfarandebestämmelser om internationellt skydd och mänskliga rättigheter, däribland principen om non-refoulement och diskrimineringsförbudet i relevanta internationella och unionsrättsliga instrument.
 - b) *Sökande med särskilda behov, enligt definitionen i artikel 2 d. [Ändring 16]***
 - c) Genus-, trauma- och åldersaspekter **samt aspekter som gäller sexuell läggning, med särskild uppmärksamhet på ensamkommande barn. [Ändring 17]**
 - d) Användningen av upplysningar om ursprungsland.
 - e) Intervjuteknik, däribland interkulturell kommunikation.
 - f) Identifiering och dokumentering av tecken eller symptom på tortyr.
 - g) Bevisprövning, däribland principen om att hellre fria än fälla (in dubio pro reo).
 - h) Rättspraxis som är relevant för prövning av ansökningar om internationellt skydd.
3. Medlemsstaterna får dock föreskriva att en annan myndighet skall vara ansvarig då syftet är att handlägga ärenden enligt förordning (EU) nr .../... [Dublinförordningen].

4. Om en myndighet utses enligt *punkt 3* skall medlemsstaterna se till att personalen vid myndigheten har lämpliga kunskaper **och** får den utbildning som krävs för att kunna fullgöra sina skyldigheter vid genomförandet av detta direktiv. **[Ändring 18]**
5. Ansökningar om internationellt skydd som lämnas in i en medlemsstat till myndigheterna i en annan medlemsstat som utför inresekontroller i den förstnämnda medlemsstaten ska behandlas av den medlemsstat på vars territorium ansökan lämnas in.

Artikel 5 Förmånligare bestämmelser

Medlemsstaterna får införa eller bibehålla förmånligare normer för förfaranden för beviljande och återkallande av flyktingstatus, förutsatt att de normerna är förenliga med detta direktiv.

KAPITEL II GRUNDLÄGGANDE PRINCIPER OCH GARANTIER

Artikel 6 Rätt till prövning av ansökan

1. Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter som ska ansvara för att ta emot och diarieföra ansökningar om internationellt skydd. Utan att det hindrar tillämpningen av punkt 5, 6, 7 eller 8, får medlemsstaterna ställa som krav att ansökan om internationellt skydd ska lämnas in personligen av den som ansökan gäller och/eller på en angiven plats.
2. Medlemsstaterna ska se till att den som vill ansöka om internationellt skydd får faktisk möjlighet att lämna in en ansökan till den behöriga myndigheten så snart som möjligt. ***Om de sökande inte kan lämna in sin ansökan personligen ska medlemsstaterna se till att en rättslig företrädare kan lämna in en ansökan på deras vägnar.*** **[Ändring 19]**
3. Medlemsstaterna ska se till att varje enskild myndig person med rättskapacitet har rätt att lämna in en ansökan om internationellt skydd för sin egen räkning.

4. Medlemsstaterna får föreskriva att en asylsökande får lämna in asylansökningar för personer som är beroende av honom eller henne för sin försörjning. I sådana fall skall medlemsstaterna säkerställa att myndiga personer som är beroende av sökanden för sin försörjning samtycker till att en ansökan lämnas in för deras räkning och, om de inte skulle godta detta, att de ges möjlighet att själva lämna in en ansökan.

Samtycke ska begäras när ansökan lämnas in, eller senast i samband med den personliga intervjun med den myndiga person som är beroende av sökanden för sin försörjning. Innan samtycke begärs ska alla myndiga personer som är beroende av sökanden för sin försörjning enskilt informeras om de relevanta följderna och om deras rätt att göra en separat ansökan om internationellt skydd.

5. Medlemsstaterna ska se till att underåriga har rätt att ansöka om internationellt skydd antingen *själva – om den nationella lagstiftningen ger dem rättskapacitet* – eller *i annat fall* via sina *rättsliga företrädare* eller *dessas fullmaktsinnehavare*. *I övrigt ska punkt 6 tillämpas. [Ändring 20]*
6. Medlemsstaterna ska se till att de organ som avses i artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återanvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna¹ har rätt att lämna in en ansökan om internationellt skydd för ensamkommande barn, om organen efter en individuell prövning av barnets situation anser att barnet kan ha sådant behov av skydd som avses i direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet].
7. Medlemsstaterna får genom nationell lagstiftning fastställa
 - a) i vilka fall en underårig har rätt att lämna in en asylansökan för sin egen räkning,
 - b) i vilka fall en ansökan för ett ensamkommande barn måste lämnas in av en företrädare enligt artikel 21.1 a,

■ [Ändring 21]

¹ EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.

8. Medlemsstaterna ska se till att gränsvakter, polis och immigrationsmyndigheter samt personal vid anläggningar för kvarhållande i förvar får instruktioner och nödvändig utbildning för att **känna igen, diarieföra och överlämna** ansökningar om internationellt skydd. Om dessa myndigheter utsetts till behöriga myndigheter enligt punkt 1 ska instruktionerna omfatta ett krav på att diarieföra ansökan. I övriga fall ska instruktionerna kräva att ansökan, tillsammans med alla relevanta upplysningar, överlämnas till den myndighet som är behörig att diarieföra den. **[Ändring 22]**

Medlemsstaterna ska se till att övriga myndigheter som en person som önskar lämna in en asylansökan kan komma att vända sig till är i stånd att informera personen om hur och var ansökan kan lämnas in och medlemsstaterna får även kräva att dessa myndigheter ska vidarebefordra ansökan till den behöriga myndigheten.

9. En ansökan om internationellt skydd ska diarieföras av den behöriga myndigheten inom 72 timmar från det att önskan om att ansöka om internationellt skydd uttryckts, i enlighet med punkt 8 första stycket.

Artikel 7

Information och rådgivning vid gränsövergångsställen och anläggningar för kvarhållande i förvar

1. Medlemsstaterna ska se till att upplysningar om de förfaranden som ska följas för att ansökan om internationellt skydd ställs till förfogande
 - a) vid gränsövergångsställen, däribland transitzoner, vid yttre gränser och
 - b) i anläggningar för kvarhållande i förvar.
2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla tolkning för att etablera kommunikationen mellan personer som vill ansöka om internationellt skydd och gränsvakter eller personal vid anläggningar för kvarhållande i förvar.

3. Medlemsstaterna ska se till att organisationer som *tillhandahåller* personer som söker internationellt skydd *rättsligt bistånd och/eller biträde skyndsamt ges* tillträde till gränsövergångsställen, däribland transitzoner, och anläggningar för kvarhållande i förvar. [Ändring 23]

Medlemsstaterna får anta bestämmelser om sådana organisationers närvaro på de områden som avses i denna artikel, *så länge de inte begränsar de sökandes tillgång till råd och stöd*. [Ändring 24]

Artikel 8

Rätt att stanna kvar i medlemsstaten under prövningen av ansökan

1. De sökande ska ha rätt att stanna kvar i medlemsstaten enbart så länge som förfarandet pågår till dess att den beslutande myndigheten har fattat *ett slutgiltigt beslut, även i de fall då den sökande överklagar och under så lång tid som en behörig domstol tillåter detta*. Rätten att stanna kvar ska inte utgöra ett berättigande till uppehållstillstånd.
2. Medlemsstaterna får avvika från denna regel endast när en efterföljande ansökan görs i enlighet med artikel 34.7 eller när de kommer att överlämna eller i förekommande fall utlämna en person antingen till en annan medlemsstat enligt skyldigheter i enlighet med rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna¹ eller på annat sätt, eller till ett tredjeland, som dock inte får vara den sökandes ursprungsland, eller till internationella brottmålsdomstolar eller tribunaler.
3. En medlemsstat får utlämna en sökande till tredjeland i enlighet med punkt 2 endast om ett utlämningsbeslut inte kommer att resultera i direkt eller indirekt refoulement i strid med medlemsstatens internationella åtaganden *och inte leder till omänsklig eller förnedrande behandling av den sökande vid ankomsten till tredjeland*. [Ändring 26]

¹ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

Artikel 9

Krav som ställs på prövningen av ansökningar

1. Medlemsstaterna ska se till att ansökningar om internationellt skydd inte avslås eller nekas prövning enbart på den grunden att de inte har lämnats in så snart som möjligt.
2. Ansökningar om internationellt skydd ska först prövas för att utreda om den sökande är att anse som flykting. Om inte, ska ansökan prövas för att se om den sökande kan beviljas subsidiärt skydd.
3. Medlemsstaterna ska se till att den beslutande myndigheten fattar sina beslut om ansökningar om internationellt skydd efter en korrekt prövning. Medlemsstaterna ska därför se till att
 - a) ansökningar prövas och beslut fattas individuellt, objektivt och opartiskt,
 - b) exakt och aktuell information erhålls från olika källor, t.ex. från Förenta nationernas flyktingkommissariat (UNHCR), *Europeiska stödkontoret* för asylfrågor **eller internationella människorättsorganisationer**, om den allmänna situation som råder i de sökandes ursprungsländer och, vid behov, i de länder som de asylsökande har rest igenom, och att denna information görs tillgänglig för den personal som ansvarar för att pröva asylansökningar och fatta beslut om dessa samt för den sökande och dennes juridiska rådgivare om den beslutande myndigheten väger in dessa uppgifter när beslutet ska fattas, [Ändring 27]
 - c) den personal som har att pröva ansökningar och fatta beslut om dessa har kunskaper om tillämpliga normer på området för asyl- och flyktinglagstiftning **samt människorättslagstiftning och har slutfört de program för grundläggande utbildning och fortbildning som avses i artikel 4.1**, [Ändring 28]

- d) den personal som har att pröva ansökningar och fatta beslut om dessa får instruktioner och har möjlighet att vid behov inhämta råd från experter i särskilda frågor, t.ex. medicinska spørsmål, frågor om kulturella förhållanden, barn, könsrelaterade frågor *eller frågor som gäller religion eller sexuell läggning*. [Ändring 29]
 - e) *den sökande och dennes juridiska rådgivare ska få tillgång till informationen från de experter som avses i led d.* [Ändring 30]
4. De myndigheter som anges i kapitel V ska, genom den beslutande myndigheten, genom sökanden eller på annat sätt, få tillgång till den information som avses i punkt 3b, när denna behövs för att de ska kunna utföra sitt arbete.
 5. Medlemsstaterna ska föreskriva regler för översättning av handlingar som är relevanta för prövningen av ansökningar.

Artikel 10

Krav som ställs på beslut av den beslutande myndigheten

1. Medlemsstaterna ska se till att beslut om internationellt skydd meddelas skriftligen.
2. När en ansökan om flyktingstatus eller subsidiärt skydd avslås *eller beviljas* ska medlemsstaterna dessutom se till att de faktiska och rättsliga skälen för detta *tydligt* anges i beslutet och att det *vid tidpunkten för beslutet* ges skriftlig information, *som ska undertecknas av den sökande vid mottagandet*, om hur ett beslut som går sökanden emot kan överklagas. [Ändring 31]

■ [Ändring 32]

3. För de ändamål som avses i artikel 6.4, och när ansökan grundar sig på samma skäl, får medlemsstaterna fatta ett enda beslut som omfattar samtliga personer som är beroende av sökanden för sin försörjning.
4. Punkt 3 ska inte tillämpas på ärenden där det faktum att en persons individuella förhållanden röjs för dennes familjemedlemmar kan innebära fara för personens intressen, bland annat vid förföljelse *på grund av kön, sexuell läggning, könsidentitet och/eller ålder*. I sådana fall ska ett separat beslut fattas om den berörda personen.

Artikel 11
Garantier för den som söker internationellt skydd

1. Medlemsstaterna ska se till att alla som sökt internationellt skydd omfattas av följande garantier i samband med de förfaranden som föreskrivs i kapitel III:
 - a) Sökandena ska upplysas på ett språk som de *förstår eller* rimligen kan förväntas förstå om det förfarande som ska följas och om sina rättigheter och skyldigheter under detta förfarande och de tänkbara konsekvenserna av att inte uppfylla sina skyldigheter och inte samarbeta med myndigheterna. De ska upplysas om den tidsram och de medel som står till deras förfogande för att uppfylla skyldigheten att lägga fram de fakta som avses i artikel 4 i direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet]. Informationen ska tillhandahållas i så god tid att de kan utöva de rättigheter som garanteras genom det här direktivet och uppfylla de skyldigheter som anges i artikel 12. **[Ändring 34]**
 - b) Sökandena ska närhelst så är nödvändigt få hjälp av en tolk som kan framföra deras argument till de behöriga myndigheterna. Medlemsstaterna ska anse det vara nödvändigt att tillhandahålla tolk åtminstone när den beslutande myndigheten kallar sökanden till en intervju i enlighet med artiklarna 13, 14, 15, 16 och 31 och adekvat kommunikation inte kan säkerställas utan sådana tjänster. I detta fall, liksom i andra situationer då de behöriga myndigheterna kallar in sökanden, ska kostnaderna för tolken täckas med offentliga medel.
 - c) Sökandena får inte nekas möjlighet att meddela sig med UNHCR eller någon annan organisation som lämnar juridisk rådgivning eller stöd till asylsökande i enlighet med den nationella lagstiftningen i medlemsstaten.
 - d) Sökandena ska inom skäligen tid underrättas om vilket beslut den beslutande myndigheten har fattat om deras ansökan om internationellt skydd. Om en juridisk rådgivare eller annan rådgivare rättsligt företräder sökanden, får medlemsstaterna välja att underrätta honom eller henne om beslutet i stället för den som sökt internationellt skydd.

- e) Sökandena ska på ett språk som de **förstår eller** rimligen kan förväntas förstå informeras om resultatet av det beslut som fattats av den beslutande myndigheten, om de inte biträds eller företräds av en juridisk rådgivare eller annan rådgivare. Denna information ska i enlighet med bestämmelserna i artikel 10.2 innefatta upplysningar om möjligheterna att överklaga ett beslut som går dem emot. **[Ändring 35]**
2. Medlemsstaterna ska i fråga om de förfaranden som föreskrivs i kapitel V se till att alla sökande omfattas av garantier motsvarande dem som anges i punkt 1 led b, c och d i denna artikel.

Artikel 12
De sökandes skyldigheter

1. De som söker internationellt skydd **är skyldiga att så långt deras fysiska och psykiska förmåga medger detta medverka till att de faktiska förhållandena klargörs och inför** de behöriga myndigheterna **redogöra för sin** identitet, **sin nationalitet** och andra uppgifter som avses i artikel 4.2 i direktiv [...]/.../EU] [skyddsdirektivet]. **Den sökande som saknar giltigt pass eller motsvarighet till pass är skyldig att medverka till anskaffning av identitetshandlingar. En sökande, som omfattas av internationellt skydd och får stanna i en medlemsstat under den tid som prövningen av ansökan pågår, är inte skyldig att ta kontakt med myndigheterna i sitt ursprungsland om detta innebär risk för statlig förföljelse.** Medlemsstaterna får ålägga de sökande övriga skyldigheter att samarbeta med de behöriga myndigheterna i den utsträckning behandlingen av ansökan kräver. **[Ändring 36]**
2. Medlemsstaterna får särskilt föreskriva att
- a) de sökande ska rapportera till de behöriga myndigheterna eller infinna sig där personligen, antingen genast eller vid en angiven tidpunkt,
- b) de sökande måste överlämna handlingar de innehar som är av betydelse för prövning av ansökan, t.ex. egna pass,

- c) de sökande ska informera de behöriga myndigheterna om sin aktuella bostadsort eller adress samt om ändringar av dessa snarast möjligt. Medlemsstaterna får föreskriva att sökanden måste ta emot eventuella underrättelser på den senaste bostadsort eller adress som han eller hon har uppgivit,
- d) de behöriga myndigheterna får kroppsvisitera sökanden och söka igenom de föremål han eller hon bär med sig, men visitationen ska utföras av någon *av samma kön* som den sökande ***samt med lyhördhet för den sökandes ålder och kulturella ursprung och med full respekt för principen om människans värdighet och kroppsliga och psykiska integritet, [Ändring 37]***
- e) de behöriga myndigheterna får ta ett fotografi av sökanden, och
- f) de behöriga myndigheterna får registrera sökandens muntliga utsagor, förutsatt att han eller hon blivit upplyst om detta i förväg.

Artikel 13 Personlig intervju

1. Innan den beslutande myndigheten fattar något beslut ska den sökande ges tillfälle att höras om sin ansökan om internationellt skydd av en person som är behörig att utföra en sådan intervju enligt nationell lagstiftning ***på ett språk som den sökande förstår***. Intervjuer ***såväl om giltigheten av en ansökan om internationellt skydd som om innehållet i en ansökan om internationellt skydd*** ska alltid utföras av personal vid den beslutande myndigheten. **[Ändring 38]**

Om den sökande har ansökt om internationellt skydd även för personer som är beroende av sökanden, ska alla vuxna bland dessa personer ges tillfälle att uttrycka sin åsikt enskilt och intervjuas om sin ansökan.

Medlemsstaterna ***ska*** genom nationell lagstiftning fastställa i vilka fall en underårig ska ges möjlighet till en personlig intervju, ***med vederbörlig hänsyn till barnets bästa och särskilda behov***. **[Ändring 39]**

2. Den personliga intervjun om innehållet i ansökan behöver inte genomföras om
 - a) den beslutande myndigheten kan fatta ett positivt beslut om flyktingstatus på grundval av tillgänglig bevisning, eller
 - b) den *beslutande* myndigheten anser att sökanden inte bör eller kan höras på grund av varaktiga omständigheter som ligger utanför hans eller hennes kontroll. Om oklarhet råder ska den *beslutande* myndigheten anlita en medicinsk sakkunnig för att fastställa om tillståndet är övergående eller permanent. [Ändring 40]

Om *den beslutande myndigheten* inte erbjuder den sökande möjlighet till en personlig intervju i enlighet med led b eller, vid behov, till en intervju för personer som är beroende av den *sökande* för sin försörjning, ska *den beslutande myndigheten* ge sökanden eller personer som är beroende av sökanden för sin försörjning möjlighet *att ändra tidpunkten för den personliga intervjun och* att lämna ytterligare upplysningar. [Ändring 41]

■ [Ändring 42]

3. Även om någon personlig intervju enligt punkt 2 b inte har genomförts, ska detta inte påverka den beslutande myndighetens beslut i negativ riktning.
4. Oberoende av artikel 25.1 får medlemsstaterna när de fattar beslut om internationellt skydd beakta att sökanden inte har infunnit sig för en personlig intervju, såvida inte han eller hon haft godtagbara skäl för att inte infinna sig.

Artikel 14
Krav på den personliga intervjun

1. Personliga intervjuer ska normalt äga rum utan att familjemedlemmar är närvarande såvida inte den beslutande myndigheten finner det nödvändigt för en korrekt prövning att andra familjemedlemmar är närvarande.
2. En personlig intervju ska genomföras under förhållanden som garanterar tillbörlig sekretess.
3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att personliga intervjuer genomförs under sådana förhållanden att sökandena kan lägga fram skälen för sina ansökningar på ett heltäckande sätt. Medlemsstaterna ska därför
 - a) se till att intervjuaren är **kvalificerad, utbildad och** kompetent att beakta de personliga och allmänna omständigheter som ligger bakom ansökan, inklusive sökandens kulturella ursprung, kön, **sexuella läggning, könsidentitet** eller utsatta ställning, [Ändring 43]
 - b) om möjligt se till att den sökande på begäran intervjuas av en person av samma kön,
 - c) utse en kunnig tolk som kan garantera en fungerande kommunikation mellan sökanden och intervjuaren **och är skyldig att iakttä en uppförandekod som definierar tolkars rättigheter och skyldigheter**. Det är dock inte nödvändigt att kommunikationen äger rum på det språk som sökanden föredrar, om det finns något annat språk som han eller hon förstår och som han eller hon kan kommunicera väl på. Om möjligt ska medlemsstaterna på begäran från den sökande tillhandahålla en tolk av samma kön. [Ändring 44]

- d) se till att den som intervjuar en person som ansökt om internationellt skydd om innehållet i ansökan inte är uniformerad,
 - e) se till att intervjuer med underåriga sker på ett barntillvänt sätt *och genomförs av en person med nödvändig kunskap om underårigas särskilda behov och rättigheter*. [Ändring 45]
4. Medlemsstaterna får fastställa regler för tredje parts närvaro vid den personliga intervjun.

Artikel 15 Den personliga intervjuens innehåll

När den beslutande myndigheten genomför en personlig intervju om innehållet i en ansökan om internationellt skydd ska myndigheten se till att den sökande har lämpliga möjligheter att lägga fram underlag som behövs för att styrka ansökan om internationellt skydd i enlighet med artikel 4.1 och 4.2 i direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet]. Medlemsstaterna ska därför se till att

- a) frågor som ställs till den sökande är relevanta för bedömningen av huruvida han eller hon är i behov av internationellt skydd i enlighet med direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet],
- b) den sökande har lämpliga möjligheter att förklara sig angående sådant underlag som behövs för att styrka ansökan men som saknas och eventuella inkonsekvenser eller självmotsägelser i sina uttalanden.

Artikel 16
Protokoll och rapport från den personliga intervjun

1. Medlemsstaterna ska se till att protokoll förs över alla personliga intervjuer.
2. Medlemsstaterna ska begära att sökanden godkänner innehållet i protokollet från den personliga intervjun. Medlemsstaterna ska därför ge den sökande möjlighet att kommentera eller förtydliga eventuella felöversättningar eller missuppfattningar i protokollet.
3. Om en sökande vägrar godkänna innehållet i protokollet, ska skälen till denna vägran införas i sökandens akt.

Om en sökande vägrar godkänna innehållet i protokollet, ska detta inte hindra den beslutande myndigheten från att fatta beslut om ansökan.

4. Utan hinder av punkt 1 och 2 får medlemsstaterna se till att det upprättas en skriftlig rapport från en personlig intervju som åtminstone ska innehålla de uppgifter från sökanden som är väsentliga för ansökan. I sådana fall ska medlemsstaterna se till att protokollet från den personliga intervjun bifogas till rapporten i en bilaga.
5. Medlemsstaterna ska se till att de sökande i god tid innan den beslutande myndigheten fattar sitt beslut får tillgång till protokollet, och i förekommande fall rapporten, från den personliga intervjun.

Artikel 17
Rättsmedicinska rapporter

1. Medlemsstaterna ska tillåta att sökande på begäran genomgår läkarundersökning för att styrka påståenden om tidigare förföljelse eller allvarlig skada. Medlemsstaterna ska därför ge sökanden en rimlig tidsfrist för att lämna in ett läkarintyg till den beslutande myndigheten.
2. Utan hinder av punkt 1 ska den beslutande myndigheten med den sökandes medgivande se till att läkarundersökning genomförs om det finns rimlig anledning att anta att den sökande lider av posttraumatisk stress.
3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att opartiska och kvalificerade medicinska experter är tillgängliga för att utföra sådana läkarundersökningar som avses i punkt 2 ***och att en mindre invasiv läkarundersökning väljs om den sökande är underårig.*** [Ändring 46]
4. Medlemsstaterna ska anta ytterligare regler och vidta ytterligare åtgärder för att identifiera och dokumentera symptom på tortyr och andra former av fysiskt, sexuellt eller psykiskt våld som är relevanta för tillämpningen av denna artikel.
5. Medlemsstaterna ska se till att personer som intervjuar sökande i enlighet med det här direktivet får utbildning i hur man känner igen symptom på tortyr.
6. Resultaten av de läkarundersökningar som avses i punkt 1 och 2 ska vägas in i den beslutande myndighetens bedömning tillsammans med övriga inslag i ansökan. Särskild hänsyn ska tas till uppgifterna när man fastställer om den sökandes påståenden är trovärdiga och tillräckliga.

Artikel 18

Rätt till rådgivning om förfaranderelaterade och rättsliga aspekter och till rättsligt bistånd och biträde [Ändring 47]

1. Den som söker internationellt skydd ska få möjlighet att rådgöra med en juridisk rådgivare eller annan enligt den nationella lagstiftningen godkänd eller tillåten rådgivare i frågor som rör ansökan om internationellt skydd i alla stadier av förfarandet, även efter ett negativt besked .
2. Medlemsstaterna ska se till att kostnadsfritt rättsligt bistånd eller biträde beviljas på begäran, med förbehåll för bestämmelserna i punkt 3. Medlemsstaterna ska därför
 - a) tillhandahålla *kostnadsfri rådgivning om förfaranderelaterade och rättsliga aspekter* i förfaranden i enlighet med kapitel III. Detta ska åtminstone omfatta information till den sökande om förfarandet mot bakgrund av hans eller hennes särskilda situation, *utarbetande av de nödvändiga inlagorna, inbegripet vid de personliga intervjuerna*, och en förklaring av de rättsliga och faktiska omständigheter som har legat till grund för ett eventuellt avslag. *Sådan rådgivning får tillhandahållas av en kvalificerad icke-statlig organisation eller av kvalificerade yrkesverksamma inom området*, [Ändring 48]
 - b) tillhandahålla kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde i förfaranden i enlighet med kapitel V. Detta ska åtminstone omfatta utarbetande av de nödvändiga inlagorna och deltagande i förhandlingarna i domstol i första instans på den sökandes vägnar.
3. Medlemsstaterna får i sin nationella lagstiftning föreskriva att kostnadsfritt rättsligt bistånd och/eller biträde ska beviljas
 - a) endast för personer som saknar tillräckliga tillgångar, och/eller
 - b) endast *för de tjänster som tillhandahålls av* juridiska rådgivare eller andra rådgivare som genom nationell lagstiftning särskilt har utsetts att bistå och/eller företräda personer som söker internationellt skydd. [Ändring 50]

Med avseende på de förfaranden som avses i kapitel V får medlemsstaterna välja att endast tillhandahålla kostnadsfritt rättsligt bistånd och/eller biträde till sökande om sådant bistånd krävs för att säkerställa en faktisk tillgång till rättslig prövning. Medlemsstaterna ska se till att rättsligt bistånd och/eller biträde som beviljas enligt denna punkt inte godtyckligt begränsas. ***Medlemsstaterna får välja att bevilja sådant rättsligt bistånd och/eller biträde endast om utsikterna till framgång är tillräckligt goda enligt domstolen. [Ändring 51]***

4. Medlemsstaterna får fastställa närmare föreskrifter för hur en sådan begäran om rättsligt bistånd och/eller biträde ska lämnas in och handläggas.
5. Medlemsstaterna ***ska tillåta och underlätta för*** icke-statliga organisationer att lämna kostnadsfritt rättsligt bistånd och/eller biträde till personer som söker internationellt skydd i förfaranden som avses i kapitel III och/eller kapitel V. **[Ändring 52]**
6. Medlemsstaterna får även
 - a) införa belopps- och/eller tidsgränser för tillhandahållandet av kostnadsfritt rättsligt bistånd och/eller biträde, förutsatt att dessa gränser inte innebär att tillgången till rättsligt bistånd och/eller biträde godtyckligt begränsas,
 - b) när det gäller avgifter och andra kostnader, föreskriva att behandlingen inte ska vara mer förmånlig än den behandling som de egna medborgarna vanligtvis får i frågor som gäller rättsligt bistånd.
7. Medlemsstaterna får begära att helt eller delvis få ersättning för beviljade utgifter om och när sökandens ekonomiska situation avsevärt har förbättrats eller om beslutet att bevilja sådana förmåner fattades på grundval av falska uppgifter från sökanden.

Artikel 19
Räckvidden för rättsligt bistånd och biträde

1. Medlemsstaterna ska se till att en juridisk rådgivare eller en annan, enligt den nationella lagstiftningen godkänd eller tillåten, rådgivare som i enlighet med villkoren i nationell lagstiftning bistår eller företräder en person som sökt internationellt skydd har tillgång till den information i sökandens akt som ligger eller kan komma att ligga till grund för beslutet.

Medlemsstaterna får göra undantag för sådana fall där offentliggörande av uppgifter eller källor skulle äventyra den nationella säkerheten, säkerheten för de organisationer eller den eller de personer som tillhandahöll uppgifterna eller säkerheten för den eller de personer som uppgifterna hänför sig till eller där utredningar i samband med medlemsstaternas behöriga myndigheters behandling av ansökningar om internationellt skydd eller medlemsstaternas internationella relationer skulle äventyras. I dessa fall ska medlemsstaterna

- a) bevilja åtminstone juridiska rådgivare eller andra rådgivare som genomgått säkerhetskontroll tillgång till uppgifterna eller källorna i fråga, i den mån uppgifterna är relevanta för prövningen av ansökan eller beslutet om att återkalla internationellt skydd.
 - b) bevilja de myndigheter som avses i kapitel V tillgång till de berörda uppgifterna eller källorna.
2. Medlemsstaterna ska se till att den juridiska rådgivaren eller en annan rådgivare som bistår eller företräder en person som söker internationellt skydd har tillträde till områden med begränsat tillträde som förvarsenheter och transitzoner för att kunna rådgöra med denne.

Medlemsstaterna får endast begränsa möjligheterna att besöka asylsökande inom områden med begränsat tillträde, om denna begränsning enligt nationell lagstiftning är objektivt nödvändig av hänsyn till säkerheten, den allmänna ordningen eller den administrativa verksamheten på området eller för att sörja för en effektiv prövning av ansökan, och under förutsättning att den juridiska rådgivarens eller en annan rådgivares tillträde inte därigenom begränsas avsevärt eller omöjliggörs.

3. Medlemsstaterna ska tillåta att sökanden till den personliga intervjun tar med sig en juridisk rådgivare eller annan, enligt den nationella lagstiftningen godkänd, rådgivare **eller en kvalificerad yrkesverksam. [Ändring 53]**
4. Medlemsstaterna får föreskriva regler för juridiska rådgivares eller andra rådgivares närvaro vid alla intervjuer under asylförfarandet, utan att det påverkar tillämpningen av denna artikel eller artikel 21.1 b.

Medlemsstaterna får begära att sökanden är närvarande vid den personliga intervjun även om han eller hon i enlighet med villkoren i nationell lagstiftning företräds av en juridisk rådgivare eller annan rådgivare och får kräva att sökanden personligen besvarar de frågor som ställs.

Frånvaron av juridisk rådgivare eller annan rådgivare ska inte hindra den beslutande myndigheten från att genomföra den personliga intervjun med sökanden, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21.1 b .

Artikel 20 Sökande med särskilda behov

1. ***Enligt artikel 21 i direktiv [...]/EU om miniminormer för mottagande av asylsökande (direktivet om mottagningsvillkor) ska medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning fastställa förfaranden för att, så snart som en ansökan om internationellt skydd har lämnats in, bedöma om den sökande har särskilda behov samt vilka. [Ändring 54]***
2. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att sökande med särskilda behov får tillfälle att så fullständigt som möjligt lägga fram de omständigheter som stödjer ansökan och styrka dessa med all tillgänglig bevisning. Vid behov ska den sökande beviljas extra tid för att kunna lämna in underlag eller vidta andra nödvändiga åtgärder i förfarandet.

3. Om den beslutande myndigheten tror att en sökande utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av sådant psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld som avses i artikel 21 i direktiv [.../.../EU] (direktivet om mottagningsvillkoren) ska den sökande beviljas tillräcklig tid och relevant stöd för att *förbereda* sig för en personlig intervju om innehållet i ansökan. ***Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt sökande som inte har nämnt sin sexuella läggning från början. [Ändring 55]***
4. Artiklarna 28.6 och 28.7 ska inte tillämpas på de sökande som avses i punkt 3 i denna artikel.
5. ***På de villkor som anges i artikel 18 åtnjuter sökande med särskilda behov kostnadsfritt rättsligt bistånd i alla förfaranden enligt detta direktiv. [Ändring 56]***

Artikel 21

Garantier för ensamkommande barn

1. När det gäller alla förfaranden som fastställs i detta direktiv ska medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 13, 14 och 15,
 - a) snarast möjligt vidta åtgärder för att säkerställa att en företrädare företräder och biträder det ensamkommande barnet i samband med inlämnandet och prövningen av ansökan. Företrädaren ska vara oberoende och ha relevanta kunskaper om barns rättigheter och behov. Denna företrädare kan också vara den företrädare som avses i direktiv [.../.../EU] [direktivet om mottagningsvillkoren],

- b) se till att företrädaren ges tillfälle att informera det ensamkommande barnet om innebörden och de tänkbara konsekvenserna av den personliga intervjun och, i förekommande fall, om hur han eller hon kan förbereda sig inför den personliga intervjun. Medlemsstaterna ska se till att en företrädare och/eller juridisk rådgivare eller annan, enligt den nationella lagstiftningen godkänd, rådgivare **eller kvalificerad yrkesverksam** närvarar vid denna intervju och har möjlighet att ställa frågor och lämna synpunkter, inom en av intervjuaren fastställd ram. [Ändring 58]

Medlemsstaterna får kräva att det ensamkommande barnet ska närvara vid den personliga intervjun, även om företrädaren är närvarande.

■ [Ändring 59]

2. Medlemsstaterna ska se till att
- a) Om ett ensamkommande barn intervjuas om sin ansökan om internationellt skydd i enlighet med artiklarna 13, 14 och 15, ska denna intervju utföras av en person som har nödvändiga kunskaper om underårigas särskilda behov **och rättigheter**. [Ändring 60]
- b) Den beslutande myndighetens beslut om en asylansökan från ett ensamkommande barn ska förberedas av en tjänsteman med nödvändiga kunskaper om underårigas särskilda behov **och rättigheter**. [Ändring 61]
3. Ensamkommande barn **och deras förordnade företrädare** ska på de villkor som anges i artikel 18 beviljas **kostnadsfri rättslig rådgivning om förfaranderelaterade och rättsliga aspekter samt** kostnadsfritt rättsligt **biträde** i alla förfaranden enligt det här direktivet. [Ändring 62]
4. Medlemsstaterna får använda sig av läkarundersökningar för att fastställa åldern på ensamkommande barn i samband med prövningen av en ansökan om internationellt skydd i de fall där medlemsstaterna efter sökandens allmänna uttalanden eller annan relevant bevisning fortfarande tvivlar på den sökandes ålder. **Om tvivlen kvarstår efter läkarundersökningen ska alla beslut utan undantag fattas i det ensamkommande barnets intresse**. [Ändring 63]

Alla läkarundersökningar ska ske med full respekt för den personliga värdigheten, och *de mest tillförlitliga undersökningarna* och mindre invasiva undersökningar bör föredras *och utföras av kvalificerade och opartiska specialistläkare*. [Ändring 65]

Vid läkarundersökning ska medlemsstaterna se till att

- a) ensamkommande barn före prövningen av ansökan om internationellt skydd informeras om att en åldersbestämning genom en läkarundersökning kan komma att göras och att denna information ges på ett språk *som de rimligen kan förväntas förstå*. Denna information ska innehålla upplysningar om undersökningsmetoden och eventuella konsekvenser som resultatet av läkarundersökningen kan få för prövningen av ansökan om internationellt skydd och också om konsekvenserna av en vägran från det ensamkommande barnet att genomgå en läkarundersökning. [Ändring 66]
- b) ensamkommande barn och/eller deras företrädare ger sitt samtycke till att en undersökning görs för att fastställa de berörda underårigas ålder, och
- c) ett beslut om avslag på en ansökan om internationellt skydd från ett ensamkommande barn som har vägrat att undergå en sådan läkarundersökning inte baserar sig på denna vägran. [Ändring 67]

Det faktum att ett ensamkommande barn har vägrat att genomgå läkarundersökningen ska inte vara ett hinder för den beslutande myndigheten att fatta beslut om ansökan om internationellt skydd.

5. Artikel 28.6 och 28.7, artikel 30.2 c och artikel 36 ska inte vara tillämpliga på ensamkommande barn.
6. Barnets bästa ska komma i första hand när medlemsstaterna genomför bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 22
Kvarhållande

1. Medlemsstaterna får inte hålla en person i förvar endast av det skälet att han eller hon ansökt om internationellt skydd. Skäl och villkor för kvarhållandet samt garantier för kvarhållna personer som sökt internationellt skydd ska utformas i enlighet med direktiv [.../.../EU] [direktivet om mottagningsvillkor].
2. I de fall en person som ansökt om internationellt skydd hålls i förvar ska medlemsstaterna säkerställa att det finns en möjlighet till påskyndad rättslig prövning i enlighet med direktiv [.../.../EU] [direktivet om mottagningsvillkor] .

Artikel 23
Kvarhållande i förvar av underåriga

***Kvarhållande i förvar av underåriga ska vara strängt förbjudet under alla omständigheter.
[Ändring 68]***

Artikel 24
Förfarande när ansökan återkallas

1. I den mån som medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning föreskriver en möjlighet att uttryckligen återkalla ansökan skall de se till att den beslutande myndigheten fattar beslut om att avbryta prövningen om en sökande uttryckligen återkallar ansökan om internationellt skydd ***och för den sökande förklara konsekvenserna av återkallandet.*** [Ändring 69]
2. Medlemsstaterna får också bestämma att den beslutande myndigheten ska ha rätt att avbryta prövningen utan att fatta beslut. I så fall ska medlemsstaterna se till att den beslutande myndigheten inför en tjänsteanteckning i sökandens akt.

Artikel 25

Förfarande om den sökande implicit återkallar eller avstår från sin ansökan

1. Om det finns skälig grund att anta att en person som ansökt om internationellt skydd implicit **och utan skälig grund** har återkallat eller avstått från sin ansökan om internationellt skydd, ska medlemsstaterna se till att den beslutande myndigheten fattar beslut om att **antingen** avbryta prövningen **eller avslå asylansökan på grund av att sökanden inte har styrkt att han eller hon enligt direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet] har rätt till flyktingstatus, om vederbörande utöver ovannämnda skäl**
 - **vägrat att samarbeta, eller**
 - **avvikit i strid med gällande regler, eller**
 - **med största sannolikhet inte har rätt till internationellt skydd, eller**
 - **kommer från eller har rest igenom ett säkert tredjeland i enlighet med artikel 37. [Ändring 103]**

Medlemsstaterna får förutsätta att sökanden implicit har återkallat eller avstått från sin ansökan om internationellt skydd i synnerhet om det har kunnat fastställas att

- a) sökanden har underlåtit att besvara en begäran om att lämna information av betydelse för ansökan i enlighet med artikel 4 i direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet] eller har underlåtit att infinna sig till en personlig intervju enligt artiklarna 13, 14, 15 och 16, om inte sökanden inom rimlig tid kan visa att hans eller hennes underlåtenhet beror på omständigheter som han eller hon inte rådde över.
- b) sökanden har avvikit eller utan tillstånd lämnat den plats där han eller hon bodde eller hölls i förvar utan att inom skälig tid kontakta den behöriga myndigheten, eller sökanden har underlåtit att inom skälig tid fullgöra sin anmälningsskyldighet eller annan skyldighet att meddela sig.

För att genomföra dessa bestämmelser får medlemsstaterna fastställa tidsfrister eller riktlinjer.

2. Medlemsstaterna ska se till att en sökande som efter ett beslut om att avbryta prövningen enligt punkt 1 åter anmäler sig hos den behöriga myndigheten har möjlighet att begära att asylärendet tas upp på nytt. ***I ett asylförfarande kan begäran om att asylärendet tas upp på nytt lämnas bara en gång. [Ändring 70]***

Medlemsstaterna ska se till att en sådan person inte avlägsnas i strid med principen om non-refoulement.

Medlemsstaterna får föreskriva att den beslutande myndigheten ska kunna återuppta prövningen i det skede där prövningen av ansökan avbröts.

3. Bestämmelserna i denna artikel ska inte påverka tillämpningen av förordning (EU) nr .../.... [Dublinförordningen].

Artikel 26 UNHCR:s roll

1. Medlemsstaterna ska ge Förenta nationernas flyktingkommissariat (UNHCR) möjlighet att
 - a) ta kontakt med personer som söker internationellt skydd, även de som hålls i förvar eller i transitzoner på flygplatser eller i hamnar,
 - b) få tillgång till information om enskilda ansökningar om internationellt skydd, om förfarandets gång och om vilka beslut som har fattats, under förutsättning att den sökande samtycker till detta,
 - c) vid utövandet av sin tillsyn enligt artikel 35 i Genèvekonventionen lägga fram synpunkter till vilken behörig myndighet som helst i fråga om enskilda ansökningar om internationellt skydd i alla skeden av förfarandet.
2. Punkt 1 ska även vara tillämplig på organisationer som för flyktingkommissariatets räkning verkar i den berörda medlemsstaten i enlighet med ett avtal med medlemsstaten i fråga.

Artikel 27
Insamling av uppgifter om enskilda ärenden

Medlemsstaterna får inte vid prövning av enskilda ärenden

- a) röja uppgifter om enskilda ansökningar om internationellt skydd, eller det faktum att en ansökan har lämnats in, till (en) sådan(a) aktör(er) som hävdas ha förföljt eller åsamkat den sökande allvarlig skada,
- b) från aktör(er) som hävdas ha förföljt eller åsamkat den sökande allvarlig skada inhämta uppgifter på ett sätt som skulle leda till att dessa aktörer får information om att en ansökan har lämnats in av sökanden i fråga, och som skulle äventyra den fysiska integriteten hos sökanden och hos personer som är beroende av honom eller henne för sin försörjning, eller skulle äventyra friheten och säkerheten för hans eller hennes familjemedlemmar som bor kvar i ursprungslandet. **[Ändring 71]**

KAPITEL III
FÖRFARANDE I FÖRSTA INSTANS
AVSNITT I

Artikel 28
Prövningsförfarande

1. Medlemsstaterna ska handlägga ansökningar om internationellt skydd genom ett prövningsförfarande i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II.
2. Medlemsstaterna ska se till att ett sådant förfarande avslutas så snart som möjligt utan att åsidosätta en lämplig och fullständig prövning.

3. Medlemsstaterna ska se till att förfarandet avslutas inom sex månader från det att ansökan gjordes.

Medlemsstaterna får förlänga prövningstiden i högst ytterligare sex månader i enskilda ärenden som involverar komplexa rättsliga och faktiska omständigheter.

4. Om inget beslut kan fattas inom den tid som avses i punkt 3 första stycket, ska medlemsstaterna se till att sökanden
 - a) blir informerad om förseningen, och
 - b) på begäran erhåller information om den tidsfrist inom vilken beslutet om ansökan är att vänta.

Följderna av att inget beslut kunnat fattas inom den tidsfrist som anges i punkt 3 ska fastställas i enlighet med nationell lag.

5. ***De beslutande myndigheterna*** får prioritera en prövning av en ansökan om internationellt skydd i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II. [**Ändring 73**]
 - a) om ansökan kan förväntas vara välgrundad,
 - b) om den sökande, ***särskilt ensamkommande barn***, har särskilda behov, [**Ändring 74**]
 - c) i övriga fall, med undantag för sådana ansökningar som avses i punkt 6.

6. Medlemsstaterna får föreskriva att ett prövningsförfarande i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II ska påskyndas om
- a) sökanden vid inlämnandet av ansökan och framläggandet av de faktiska omständigheterna endast tagit med uppgifter som saknar betydelse för prövningen av sökandens rätt till flyktingstatus eller subsidiärt skydd direktiv [.../..EU] [skyddsdirektivet], eller
 - b) ***det klart framgår att sökanden inte har rätt att betraktas som flykting eller rätt till flyktingstatus enligt direktiv [.../..EU] [skyddsdirektivet], eller [Ändring 105]***
 - c) sökanden kommer från ett säkert ursprungsland enligt, det här direktivet, eller
 - d) sökanden har vilselett myndigheterna genom att lämna oriktiga uppgifter eller falska handlingar eller genom att undanhålla relevanta uppgifter eller handlingar som rör hans eller hennes identitet och/eller medborgarskap och som kunde ha påverkat beslutet i negativ riktning, eller
 - e) det är troligt att han eller hon i ond tro har förstört eller gjort sig av med en identitets- eller resehandling som skulle ha bidragit till att fastställa hans eller hennes identitet eller medborgarskap, eller
 - f) ***sökanden har lämnat in uppenbart inkonsekventa, motsägelsefulla, osannolika, otillräckliga eller falska uppgifter som gör att hans eller hennes påstående om att ha varit utsatt för förföljelse enligt direktiv [.../..EU] [skyddsdirektivet] uppenbart är föga övertygande, eller [Ändring 75]***
 - g) ***sökanden har lämnat in en efterföljande ansökan som uppenbarligen inte innehåller några nya uppgifter som är relevanta för hans eller hennes särskilda omständigheter eller för situationen i hans eller hennes ursprungsland, eller [Ändring 107]***
 - h) ***sökanden utan skäligen grund har underlåtit att lämna in sin ansökan tidigare, trots att tillfälle funnits, eller [Ändring 108]***

■ [Ändring 76]

- i) sökanden lämnar in en ansökan enbart för att försena eller hindra verkställigheten av ett redan fattat eller förestående beslut som skulle leda till att sökanden avvisas eller utvisas.
 - j) *sökanden utan goda skäl har åsidosatt den skyldighet att medverka för att klarlägga de faktiska omständigheterna och sin identitet som anges i artikel 4.1 och 4.2 i direktiv [...]/EU [skyddsdirektivet], eller i artikel 12.1 och 12.2 a–c samt artikel 25.1 i det här direktivet, eller [Ändring 109]*
 - k) *sökanden olagligen reste in på medlemsstatens territorium eller olagligen förlängde sin vistelse och, utan goda skäl, varken har anmält sig till myndigheterna eller lämnat in en asylansökan så snart som möjligt med tanke på omständigheterna kring inresan, eller [Ändring 110]*
 - l) *sökanden av tungt vägande skäl anses utgöra en fara för den inre säkerheten i den aktuella medlemsstaten eller har med tvång utvisats som ett allvarligt hot mot den allmänna säkerheten och allmänna ordningen enligt nationell lag. [Ändring 77]*
7. Om ansökan är ogrundad enligt artikel 29 och någon av de omständigheter som anges i punkt 6 i denna artikel är tillämpliga, får medlemsstaterna avslå ansökan såsom uppenbarligen ogrundad efter lämplig och fullständig prövning.
8. Medlemsstaterna ska fastställa rimliga tidsfrister för att fatta ett beslut i första instans i enlighet med punkt 6.
9. Att en ansökan om internationellt skydd lämnats in efter otillåten inresa på territoriet eller vid gränsen, även i transitzoner, eller i avsaknad av handlingar *vid inresan* eller efter användning av falska handlingar, ska inte i sig automatiskt medföra påskyndad handläggning. [Ändring 78]

Artikel 29
Ogrundade ansökningar

Medlemsstaterna *får* anse en ansökan om internationellt skydd som ogrundad *endast* om den beslutande myndigheten har konstaterat att sökanden inte har rätt till internationellt skydd enligt direktiv [...]/.../EU [skyddsdirektivet]. **[Ändring 79]**

AVSNITT II

Artikel 30
Ansökningar som nekas prövning

1. Utöver de fall då en ansökan inte prövas enligt förordning (EU) [nr .../....] [Dublinförordningen] behöver inte medlemsstaterna pröva om sökanden har rätt till internationellt skydd i enlighet med direktiv .../.../EU [skyddsdirektivet], om en ansökan nekas prövning enligt denna artikel.
2. Medlemsstaterna får neka att pröva en ansökan om internationellt skydd endast om
 - a) en annan medlemsstat har beviljat flyktingstatus,
 - b) ett land som inte är en medlemsstat betraktas som första asylland för sökanden enligt artikel 32,
 - c) ett land som inte är en medlemsstat betraktas som ett säkert tredjeland för sökanden enligt artikel 37,
 - d) sökanden har lämnat in en identisk ansökan efter ett slutligt beslut,
 - e) en person som är beroende av sökanden för sin försörjning lämnar in en ansökan efter det att han eller hon enligt artikel 6.4 har godtagit att det egna ärendet skall utgöra en del av en ansökan som lämnats in på hans eller hennes vägnar och det inte finns några omständigheter kring den beroende personens situation som motiverar en separat ansökan.

Artikel 31

Särskilda bestämmelser om en intervju för att avgöra om ansökan ska upptas till prövning

1. Medlemsstaterna ska tillåta att de sökande lägger fram sina synpunkter på tillämpningen av de grunder som anges i artikel 30 i deras fall, innan man beslutar att neka prövning av ansökan. ***Den beslutande myndigheten*** ska därför genomföra en personlig intervju för att avgöra om ansökan ska upptas till prövning. Medlemsstaterna får göra undantag från detta i enlighet med artikel 35 endast vid efterföljande ansökningar. **[Ändring 80]**
2. Bestämmelserna i punkt 1 ska inte påverka tillämpningen av artikel 5 i förordning (EU) nr .../.... [Dublinförordningen].
3. ***Medlemsstaterna ska se till att den tjänsteman vid den beslutsfattande myndigheten som genomför intervjun för att avgöra om ansökan ska upptas till prövning inte bär uniform.*** **[Ändring 81]**

Artikel 32

Begreppet första asylland

Ett land kan betraktas som första asylland för en enskild person som söker internationellt skydd, om

- a) han eller hon har erkänts som flykting i landet och fortfarande kan erhålla detta skydd, eller
- b) han eller hon åtnjuter annat ***verkningsfullt*** skydd i landet, inbegripet enligt principen om non-refoulement, **[Ändring 82]**

förutsatt att han eller hon åter kommer att släppas in i landet.

När medlemsstaterna tillämpar begreppet första asylland på de särskilda omständigheterna för en person som ansökt om internationellt skydd ***ska*** de ta hänsyn till artikel 37.1.

Den sökande får överklaga tillämpningen av begreppet första asylland med anledning av att det första asyllandet i fråga inte är säkert med tanke på den sökandes särskilda situation. **[Ändring 83]**

■ [Ändring 84]

AVSNITT III

■ [Ändring 85]

Artikel 33

Begreppet säkert ursprungsland

1. Om det fastställs att ett tredjeland är ett säkert ursprungsland enligt detta direktiv kan landet, efter en enskild prövning av ansökan, betraktas som ett säkert ursprungsland för en enskild sökande endast om
 - a) han eller hon är medborgare i det landet, eller
 - b) han eller hon är en statslös person som tidigare hade sitt hemvist i det landet,
 - c) och han eller hon inte har lagt fram några allvarliga skäl för att landet inte skall anses som ett säkert ursprungsland med hänsyn till hans eller hennes särskilda omständigheter när det gäller hans eller hennes rätt till flyktingstatus eller subsidiärt skydd i enlighet med [direktiv .../.../EU] [skyddsdirektivet].
2. Medlemsstaterna ska i den nationella lagstiftningen fastställa närmare regler och föreskrifter för tillämpningen av begreppet säkert ursprungsland.

AVSNITT IV

Artikel 34 Efterföljande ansökan

1. När en person som har ansökt om internationellt skydd i en medlemsstat lämnar ytterligare utsagor eller en efterföljande ansökan i samma medlemsstat ska medlemsstaten pröva dessa ytterligare utsagor eller fakta i den efterföljande ansökan i samband med prövningen av den tidigare ansökan eller i samband med prövningen av det omprövade beslutet eller överklagandet i den mån **den beslutande myndigheten** kan beakta och pröva alla fakta som utgör grund för dessa ytterligare utsagor eller den efterföljande ansökan inom denna ram. [Ändring 87]
2. När beslut fattas enligt artikel 30.2 d om att pröva en ansökan om internationellt skydd, får medlemsstaterna tillämpa ett särskilt förfarande enligt punkt 3 i denna artikel, om en person ger in en efterföljande ansökan om internationellt skydd
 - a) efter det att en tidigare ansökan har återkallats enligt artikel 24,
 - b) sedan ett slutgiltigt beslut har fattats om den tidigare ansökan.
3. Efter det att den tidigare ansökan har återkallats, eller efter det att beslutet enligt punkt 2 b om denna ansökan har fattats, ska en efterföljande ansökan om internationellt skydd först bli föremål för en preliminär prövning om nya fakta eller uppgifter vad avser sökandens rätt att erhålla flyktingstatus eller subsidiärt skydd enligt direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet] har framkommit eller har lagts fram av sökanden.
4. Om, efter den preliminära prövningen enligt punkt 3, nya fakta eller uppgifter framkommer eller läggs fram av sökanden vilka på ett avgörande sätt bidrar till sökandens möjligheter till rätt till flyktingstatus eller subsidiärt skydd enligt direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet] ska ansökan prövas på nytt enligt kapitel II.

5. Medlemsstaterna får, i enlighet med nationell lagstiftning, gå vidare med prövningen av en efterföljande ansökan om det finns andra skäl som motiverar att förfarandet tas upp på nytt.

■ [Ändring 88]

6. Det förfarande som avses i denna artikel får också tillämpas på en person som är beroende av sökanden för sin försörjning och som lämnat en ansökan efter det att han eller hon enligt artikel 6.4 har godtagit att det egna ärendet ska utgöra en del av en ansökan som lämnats på hans eller hennes vägnar. I detta fall ska man vid den preliminära prövningen enligt punkt 3 i denna artikel utröna om det finns fakta avseende ifrågavarande persons situation som motiverar en separat ansökan.
7. Om den berörda personen, *efter det att förfarandet om den första ansökan enligt punkt 2 har avslutats och innan avlägsnandet har verkställts, i samma medlemsstat lämnar in en ny ansökan om internationellt skydd och denna nya ansökan inte leder till vidare prövning enligt denna artikel* får medlemsstaten [Ändring 113]
 - a) göra ett undantag från rätten att stanna inom territoriet, på villkor att den beslutande myndigheten är säker på att avlägsnandet inte direkt eller indirekt resulterar i refoulement i strid med medlemsstatens internationella och gemenskapsrättsliga åtaganden, och/eller
 - b) bestämma att ansökan i enlighet med denna artikel och artikel 30 ska underställas ett beslut om huruvida ansökan överhuvudtaget ska prövas, och/eller
 - c) fatta beslut om påskyndad prövning i enlighet med artikel 28.6 i.

I de fall som avses i led b och c i första stycket får medlemsstaterna bevilja undantag från de tidsfrister som normalt är tillämpliga på beslut om huruvida ansökan ska prövas och/eller påskyndad prövning, i enlighet med nationell lag.

8. Om en person avseende vilken ett beslut om överföring ska verkställas i enlighet med förordning (EU) [nr .../...] [Dublinförordningen] gör ytterligare framställningar eller lämnar in en påföljande ansökan i den medlemsstat som ska verkställa överföringen, ska dessa framställningar eller efterföljande ansökningar utredas av den ansvariga medlemsstat som avses i den förordningen i enlighet med detta direktiv.

Artikel 35 Förfaranderegler

1. Medlemsstaterna ska se till att sökande vilkas ansökningar om internationellt skydd är föremål för en preliminär prövning enligt artikel 34 omfattas av de garantier som anges i artikel 11.1.
2. Medlemsstaterna får i nationell lagstiftning föreskriva bestämmelser om den preliminära prövningen enligt artikel 34. Dessa bestämmelser får bland annat
 - a) ålägga sökanden att ange de sakförhållanden och lägga fram de bevis som motiverar ett nytt förfarande,
 - b) tillåta att den preliminära prövningen genomförs enbart på grundval av skriftliga inlagor utan krav på att sökanden ska intervjuas personligen, förutom i de fall som anges i artikel 34.6 .

Dessa villkor får inte göra det omöjligt för en sökande att få tillgång till ett nytt förfarande och de får inte heller innebära att tillgången till ett nytt förfarande i praktiken sätts ur spel eller allvarligt inskränks.

3. Medlemsstaterna ska se till att
 - a) sökanden informeras på lämpligt sätt om utfallet av den preliminära prövningen och, om ansökan inte kommer att prövas vidare, skälen till detta och möjligheterna att överklaga eller ompröva det beslutet,
 - b) den beslutande myndigheten, om en av de situationer som anges i artikel 34.3 är för handen, så snart som möjligt prövar den efterföljande ansökan i enlighet med bestämmelserna i kapitel II.

AVSNITT V

Artikel 36 Gränsförfaranden

1. Medlemsstaterna får föreskriva förfaranden, i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II, för att vid medlemsstatens gräns eller i transitzoner besluta om
 - a) prövning av ansökningar – *i enlighet med artikel 30* – som lämnas in där och/eller **[Ändring 89]**
 - b) innehållet i en ansökan vid påskyndad prövning i enlighet med artikel 28.6.
2. Medlemsstaterna ska se till att ett beslut inom ramen för de förfaranden som föreskrivs i punkt 1 fattas inom rimlig tid. Om ett beslut inte har fattats inom fyra veckor, skall den sökande beviljas inresa till medlemsstatens territorium så att hans eller hennes ansökan kan handläggas i enlighet med andra bestämmelser i detta direktiv. ***Att hålla kvar sökande vid medlemsstaternas gränser eller i deras transitzoner är jämförbart med kvarhållande enligt artikel 22. [Ändring 90]***
3. I händelse av ankomster som omfattar ett stort antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som lämnar ansökningar om internationellt skydd vid gränsen eller i en transitzon, vilket gör det praktiskt omöjligt att där tillämpa bestämmelserna i punkt 1, får dessa förfaranden även tillämpas om och under den tid dessa tredjelandsmedborgare eller statslösa personer normalt är förlagda på platser i närheten av gränsen eller i transitzonen.

AVSNITT VI

Artikel 37

Begreppet ■ säkra tredjeländer

1. Ett tredjeland kan anses vara ett säkert tredjeland *endast* om *en person som söker internationellt skydd kommer att behandlas i enlighet med följande principer och villkor i det berörda tredjelandet:*
 - a) *den sökandes liv och frihet är inte hotade på grund av ras, religion, nationalitet, tillhörighet till en viss samhällsgrupp eller politisk övertygelse,*
 - b) *det finns ingen risk för sådan allvarlig skada som avses i [direktiv .../.../EU] [skyddsdirektivet],*
 - c) *principen om non-refoulement iakttas i enlighet med Genèvekonventionen,*
 - d) *tredjelandet iakttar förbudet mot varje återsändande som innebär åsidosättande av förbudet mot tortyr och grym, omänsklig eller förnedrande behandling i enlighet med folkrätten,*
 - e) *det är möjligt att ansöka om flyktingstatus eller något annat slags kompletterande skydd liknande det som ges enligt [direktiv .../.../EU] [skyddsdirektivet] och, om någon sådan status eller något sådant skydd beviljas, erhålla skydd liknande det som ges enligt direktivet,*
 - f) *tredjelandet har ratificerat och följer bestämmelserna i Genèvekonventionen utan geografiska begränsningar,*
 - g) *tredjelandet har inrättat ett lagstadgat asylförfarande,*
 - h) *tredjelandet har betecknats som sådant av Europaparlamentet och rådet i enlighet med punkt 2.*

2. *Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet anta eller ändra en gemensam förteckning över tredjeländer som ska anses vara säkra tredjeländer enligt punkt 1.*
3. De berörda medlemsstaterna ska i nationell lagstiftning fastställa villkoren för genomförande av bestämmelserna i punkt 1 och *regler som kräver*
 - a) *att den person som söker internationellt skydd måste ha en anknytning till det berörda tredjelandet som gör att det skulle vara rimligt för denne att resa till det landet,*
 - b) *metoder med vars hjälp de behöriga myndigheterna säkerställer att begreppet säkert tredjeland kan tillämpas på ett enskilt land eller en enskild sökande. Dessa metoder ska inbegripa bedömningar i varje enskilt fall av frågan huruvida landet är säkert för en enskild sökande,*
 - c) *bestämmelser i enlighet med internationell rätt som gör det möjligt att genom en enskild prövning fastställa huruvida det berörda tredjelandet är säkert för en enskild sökande och som minst ska göra det möjligt för sökanden att överklaga tillämpningen av begreppet säkert tredjeland med anledning av att tredjelandet i fråga inte är säkert med tanke på den sökandes särskilda situation. Den sökande ska också tillåtas att invända mot sin anknytning till tredjelandet i enlighet med led a.*
4. Vid genomförande av ett beslut som enbart grundas på denna artikel ska de berörda medlemsstaterna informera sökanden om detta.
5. Om det säkra tredjelandet inte återtar den asylsökande ska medlemsstaterna se till att det ges möjlighet till ett förfarande i enlighet med de grundläggande principer och garantier som anges i kapitel II.
6. *Medlemsstaterna ska inte ange vare sig nationella förteckningar över säkra ursprungsländer eller nationella förteckningar över säkra tredjeländer. [Ändring 91]*

KAPITEL IV FÖRFARANDE FÖR ÅTERKALLANDE AV INTERNATIONELLT SKYDD

Artikel 38 Återkallande av internationellt skydd

Medlemsstaterna ska se till att en utredning får inledas om att återkalla en persons internationella skydd så snart det framkommer nya fakta eller uppgifter som tyder på att det finns skäl att ompröva giltigheten av hans eller hennes internationella skydd.

Artikel 39 Förfaranderegler

1. Medlemsstaterna ska se till att när den behöriga myndigheten överväger att återkalla en tredjelandsmedborgares eller en statslös persons internationella skydd enligt artikel 14 eller artikel 19 i direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet], ska denna person åtnjuta följande garantier:
 - a) Han eller hon ska underrättas skriftligen om att den behöriga myndigheten omprövar hans eller hennes rätt till internationellt skydd och skälen för en sådan omprövning. och
 - b) Han eller hon ska få möjlighet att i en personlig intervju enligt artikel 11.1 b och artiklarna 13, 14 och 15 eller i en skriftlig förklaring ange sina skäl till varför hans eller hennes internationella skydd inte bör återkallas.

Dessutom ska medlemsstaterna inom ramen för ett sådant förfarande se till att

- a) den behöriga myndigheten kan erhålla korrekta och uppdaterade uppgifter från olika källor, vid behov t.ex. från Förenta nationernas flyktingkommissariat (UNHCR) och europeiska byrån för samarbete i asylfrågor om den allmänna situationen i de berörda personernas ursprungsländer, och
 - b) om uppgifter samlas i ett enskilt fall för att ompröva en persons rätt till internationellt skydd, får dessa inte inhämtas från en aktör som utövar förföljelse eller har vållat allvarlig skada på ett sådant sätt att en sådan aktör får direkt information om att den berörda personen åtnjuter internationellt skydd men att denna status är under omprövning, eller att den fysiska integriteten för den berörda personen och de personer som är beroende av honom eller henne för sin försörjning eller friheten och säkerheten för de familjemedlemmar som fortfarande är bosatta i ursprungslandet äventyras.
2. Medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndighetens beslut att återkalla internationellt skydd lämnas skriftligen. De faktiska och rättsliga skälen ska anges i beslutet och information om hur beslutet kan överklagas ska lämnas skriftligen.
 3. Så snart den behöriga myndigheten har fattat ett beslut om att återkalla internationellt skydd ska artiklarna 18.2 och 19.1 samt artikel 26 även vara tillämpliga.
 4. Genom avvikelser från punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel får medlemsstaterna besluta att det internationella skyddet upphör genom lag om den person som åtnjuter internationellt skydd otvetydigt avsagt sig sitt erkännande som skyddsbehövande .

KAPITEL V ÖVERKLAGANDE

Artikel 40 Rätten till ett effektivt rättsmedel

1. Medlemsstaterna ska se till att personer som söker internationellt skydd har rätt till ett effektivt rättsmedel inför domstol mot följande beslut:
 - a) Ett beslut som fattats om en ansökan om internationellt skydd, inbegripet ett beslut
 - i) att anse en ansökan ogrundad med avseende på flyktingstatus och/eller subsidiärt skydd,
 - ii) att en ansökan ska nekas prövning enligt artikel 30,
 - iii) som fattas vid gränsen eller i en medlemsstats transitzoner enligt artikel 36.1.
 - iv) att inte pröva en ansökan enligt artikel 37.
 - b) En vägran att ta upp prövningen av en asylansökan på nytt efter det att den har avbrutits i enlighet med artiklarna 24 och 25.
 - c) Ett beslut att återkalla internationellt skydd enligt artikel 39.
2. Medlemsstaterna ska se till att personer som av den beslutande myndigheten ansetts ha rätt till subsidiärt skydd tillförsäkras rätt till ett sådant effektivt rättsmedel som avses i punkt 1 mot beslut som innebär att ansökan betraktas som ogrundad med avseende på flyktingstatus.

Den berörda personen ska tillförsäkras de rättigheter och förmåner som personer som beviljats subsidiärt skydd åtnjuter i enlighet med direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet] i avvaktan på resultatet av omprövningen.

3. Medlemsstaterna ska se till att det effektiva rättsmedel som avses i punkt 1 medför full omprövning av såväl de faktiska som de rättsliga omständigheterna, däribland en prövning av det aktuella behovet av internationellt skydd i enlighet med direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet], åtminstone när omprövningen sker vid domstol i första instans.
4. Medlemsstaterna ska fastställa **minsta** tidsfrister och andra nödvändiga bestämmelser så att sökanden kan utöva sin rätt till effektiva rättsmedel enligt punkt 1. **[Ändring 92]**

Medlemsstaterna ska fastställa en minsta tidsfrist på 45 arbetsdagar under vilken de sökande får utöva sin rätt till effektiva rättsmedel. När det gäller de sökande som omfattas av det påskyndade förfarande som avses i artikel 28.6 ska medlemsstaterna fastställa en minsta tidsfrist på 30 arbetsdagar. Tidsfristerna får inte göra det omöjligt eller orimligt svårt för de sökande att få tillgång till ett sådant effektivt rättsmedel som avses i punkt 1. Medlemsstaten får även föreskriva att beslut som fattats i enlighet med artikel 36 ska bli föremål för granskning på eget initiativ. **[Ändring 93]**

5. Utan hinder av punkt 6 ska det rättsmedel som avses i punkt 1 i denna artikel medföra att de sökande får stanna i medlemsstaten i avvaktan på resultatet.
6. Vid beslut som fattats efter påskyndad prövning i enlighet med artikel 28.6 eller beslut om att vägra pröva ansökan i enlighet med artikel 30.2 d ska en nationell domstol, antingen på begäran från sökanden eller på eget initiativ, ha rätt att avgöra om den sökande får stanna i medlemsstaten i avvaktan på resultatet av omprövningen eller inte, om inte denna rätt regleras i nationell lag **i dessa fall**. **[Ändring 94]**

Denna punkt ska inte tillämpas på de förfaranden som anges i artikel 36.

7. Medlemsstaterna ska tillåta den sökande att stanna på deras territorium i avvaktan på resultatet av det förfarande som avses i punkt 6; ***ett undantag kan göras för efterföljande ansökningar som inte leder till vidare prövning enligt artiklarna 34 och 35 om ett beslut om återvändande enligt artikel 3.4 i direktiv 2008/115/EG finns, och för beslut inom det förfarande som avses i artikel 37, om detta föreskrivs i nationella bestämmelser.*** [Ändring 117]
8. Bestämmelserna i punkterna 5, 6 och 7 i denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel 26 i förordning (EU) nr [.../.....] [Dublinförordningen].
9. Medlemsstaterna ska fastställa tidsfrister för domstolen enligt punkt 1 för att pröva den beslutande myndighetens beslut.
10. Om en sökande har beviljats en status som enligt nationell lagstiftning och unionslagstiftning ger samma rättigheter och förmåner som flyktingstatus enligt direktiv [.../.../EU] [skyddsdirektivet], får sökanden anses ha ett effektivt rättsmedel om en domstol beslutar att rättsmedlet enligt punkt 1 inte är godtagbart eller sannolikt inte kommer att ge något resultat på grund av otillräckligt intresse från sökandens sida att fullfölja förfarandet.
11. Medlemsstaterna får även i nationell lagstiftning fastställa under vilka förhållanden det kan anses att en sökande implicit har återkallat eller avstått från sitt rättsmedel enligt punkt 1, tillsammans med regler om det förfarande som ska följas.

KAPITEL VI ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 41 Överklagande från offentliga myndigheter

Genom detta direktiv påverkas inte offentliga myndigheters möjlighet att överklaga administrativa och/eller rättsliga beslut enligt nationell lagstiftning.

Artikel 42 Konfidentialitet

Medlemsstaterna ska se till att de myndigheter som genomför detta direktiv är bundna av tystnadsplikt enligt nationell lagstiftning vad avser alla uppgifter de får kännedom om i samband med sitt arbete.

Artikel 43 Samarbete

Varje medlemsstat ska utse en nationell kontaktpunkt och meddela dess adress till kommissionen. Kommissionen ska överlämna dessa upplysningar till de övriga medlemsstaterna.

Medlemsstaterna ska i samarbete med kommissionen vidta alla lämpliga åtgärder för att inrätta ett direkt samarbete, som även omfattar utbyte av information mellan behöriga myndigheter.

Artikel 44 Rapport

Senast den [...] ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av **och kostnaderna för** detta direktiv i medlemsstaterna och föreslå eventuella ändringar som krävs. Medlemsstaterna ska till kommissionen översända alla **ekonomiska och andra** uppgifter som behövs för att utarbeta rapporten. Efter det att rapporten har lagts fram ska kommissionen minst en gång **vertannat år** rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna. [Ändring 95]

Artikel 45 Införlivande

Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna [...] senast den [...]. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och detta direktiv.

Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 28.3 senast den ...*. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och detta direktiv.

[Ändring 96]

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som omfattas av detta direktiv tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

* *Två år* från dagen för genomförandet av detta direktiv.

Artikel 46 Övergångsbestämmelser

Medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser i lagar och andra författningar som anges i artikel 45 första stycket på ansökningar om internationellt skydd som lämnades in efter den [...] och på förfaranden för återkallande av internationellt skydd som inleddes efter den [...]. Ansökningar som lämnats in före den [...] och förfaranden för återkallande av flyktingstatus som inletts före den [...] ska omfattas av de lagar och andra författningar som anges i direktiv 2005/85/EG.

Medlemsstaterna ska tillämpa de lagar och författningar som avses i artikel 45.2 på ansökningar om internationellt skydd som lämnats in efter den [...]. Ansökningar som lämnats in före den [...] ska styras av de lagar och andra författningar som anges i direktiv 2005/85/EG.

Artikel 47 Upphävande

Direktiv 2005/85/EG ska upphöra att gälla från och med [dagen efter det datum som anges i artikel 45 första stycket i detta direktiv] utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande av direktivet i nationell lagstiftning som anges i bilaga II del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 48
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna [...] ska tillämpas från och med [dagen efter den dag som anges i artikel 45 första stycket].

Artikel 49
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Fastställande av ”beslutande myndighet”

När det gäller bestämmelserna i paragraf 17.1 i Refugee Act 1996 (flyktinglagen), inklusive ändringar, får Irland när landet genomför direktivet fastställa att

”beslutande myndighet” enligt artikel 2 e i detta direktiv ska vara ”Office of the Refugee Applications Commissioner” när det gäller att pröva om en sökande bör eller, beroende på omständigheterna, inte bör förklaras vara flykting, och

”beslut i första instans” enligt artikel 2 e i detta direktiv ska inbegripa rekommendationer från ”Refugee Applications Commissioner” om en sökande bör eller, beroende på omständigheterna, inte bör förklaras vara flykting.

Irland ska underrätta kommissionen om varje ändring av bestämmelserna i paragraf 17.1 i Refugee Act 1996 (inklusive ändringar).

[AM 85]

BILAGA II

Del A Upphävt direktiv (hänvisning i artikel 47)

Rådets direktiv 2005/85/EG

(EUT L 326, 13.12.2005, s. 13)

Del B Tidsfrist för införlivande med nationell lagstiftning (hänvisning i artikel 47)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
2005/85/EG	Första datum: 1 december 2007 Andra datum: 1 december 2008

BILAGA III
JÄMFÖRELSETABELL¹

Direktiv 2005/85/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 a	Artikel 2 a
Artikel 2 b	Artikel 2 b
Artikel 2 c	Artikel 2 c
-	Artikel 2 d
Artikel 2 d	Artikel 2 e
Artikel 2 e	Artikel 2 f
Artikel 2 f	Artikel 2 g
-	Artikel 2 h
-	Artikel 2 i
Artikel 2 g	Artikel 2 j
-	Artikel 2 k
-	Artikel 2 l
Artikel 2 h	Artikel 2 m
Artikel 2 i	Artikel 2 n
Artikel 2 j	Artikel 2 o
Artikel 2 k	Artikel 2 p
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2	Artikel 3.2
Artikel 3.3	-
Artikel 3.4	Artikel 3.3

¹ Jämförelsetabellen har inte uppdaterats.

Artikel 4.1 första stycket
Artikel 4.1 andra stycket
-
Artikel 4.2
Artikel 4.3
-
Artikel 5
Artikel 6.1
-
-
Artikel 6.2
Artikel 6.3
-
-
Artikel 6.4
Artikel 6.5
-
-
-
Artikel 7.1
Artikel 7.2
-
Artikel 8.1
-
Artikel 8.2 a
Artikel 8.2 b
Artikel 8.2 c
-
Artikel 8.3
Artikel 8.5

Artikel 4.1 första stycket
-
Artikel 4.2
Artikel 4.3
Artikel 4.4
Artikel 4.5
Artikel 5
-
Artikel 6.1
Artikel 6.2
Artikel 6.3
Artikel 6.4
Artikel 6.5
Artikel 6.6
Artikel 6.7
-
Artikel 6.8
Artikel 6.9
Artikel 7.1–7.3
Artikel 8.1
Artikel 8.2
Artikel 8.3
Artikel 9.1
Artikel 9.2
Artikel 9.3 a
Artikel 9.3 b
Artikel 9.3 c
Artikel 9.3 d
Artikel 9.4
Artikel 9.5

Artikel 9.1
Artikel 9.2 första stycket
Artikel 9.2 andra stycket
Artikel 9.3
-
Artikel 10
Artikel 11
Artikel 12.1
Artikel 12.2 a
Artikel 12.2 b
Artikel 12.2 c
Artikel 12.3
Artikel 12.4–12.6
Artikel 13.1 och 13.2
Artikel 13.3 a
-
Artikel 13.3 b
-
-
Artikel 13.4
Artikel 13.5
-
Artikel 14
-
-

Artikel 10.1
Artikel 10.2 första stycket
-
Artikel 10.3
Artikel 10.4
Artikel 11
Artikel 12
Artikel 13.1
Artikel 13.2 a
-
-
Artikel 13.2 b
Artikel 13.3–13.5
Artikel 14.1 och 14.2
Artikel 14.3 a
Artikel 14.3 b
Artikel 14.3 c
Artikel 14.3 d
Artikel 14.3 e
Artikel 14.4
-
Artikel 15
-
Artikel 16
Artikel 17

Artikel 15.1, 15.2 och 15.3 första stycket	Artikel 18.1, 18.2 och 18.3 första stycket
Artikel 15.3 a	-
Artikel 15.3 b	Artikel 18.3 a
Artikel 15.3 c	Artikel 18.3 b
Artikel 15.3 d	-
Artikel 15.3 andra stycket	-
-	Artikel 18.3 andra stycket
Artikel 15.4	Artikel 18.4
-	Artikel 18.5
Artikel 15.5	Artikel 18.6
Artikel 15.6	Artikel 18.7
Artikel 16.1	Artikel 19.1
Artikel 16.2	Artikel 19.2
-	Artikel 19.3
Artikel 16.3	Artikel 19.4
Artikel 16.4	Artikel 19.4
-	Artikel 20.1–20.3
Artikel 17.1	Artikel 21.1
Artikel 17.2 a	Artikel 21.2 a
Artikel 17.2 b	-
Artikel 17.2 c	Artikel 21.2 b
Artikel 17.3	-
Artikel 17.4	Artikel 21.3
-	Artikel 21.4
Artikel 17.5	Artikel 21.5
-	Artikel 21.6
Artikel 17.6	Artikel 21.7
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19	Artikel 23

Artikel 20
Artikel 20.1 a och b

Artikel 20.2

-

Artikel 21

Artikel 22

Artikel 23

Artikel 23.1

Artikel 23.2 första stycket

Artikel 23.2 andra stycket

-

-

Artikel 23.3

Artikel 23.4

Artikel 23.4 a

Artikel 23.4 b

Artikel 23.4 c led i

Artikel 23.4 c led ii

Artikel 23.4 d

Artikel 23.4 e

Artikel 23.4 f

Artikel 23.4 g

Artikel 23.4 h

Artikel 23.4 i

Artikel 23.4 j

Artikel 23.4 k–n

Artikel 23.4 o

-

-

-

Artikel 24
Artikel 24.1 a och b

Artikel 24.2

Artikel 24.3

Artikel 25

Artikel 26

Artikel 27

Artikel 27.1

Artikel 27.2

-

Artikel 27.3

Artikel 27.4

Artikel 27.5

Artikel 27.6

Artikel 27.6 a

-

Artikel 27.6 b

-

Artikel 27.6 c

-

Artikel 27.6 d

-

-

-

Artikel 27.6 f

-

Artikel 27.6 e

Artikel 27.7

Artikel 27.8

Artikel 27.9

-
Artikel 24
Artikel 25
Artikel 25.1
Artikel 25.2 a–c
Artikel 25.2 d och e
Artikel 25.2 f och g
-
Artikel 26
Artikel 27
Artikel 27.1 a
-
Artikel 27.1 b–d
Artikel 27.2–27.5
Artikel 28
Artikel 29
Artikel 30
Artikel 30.2–32.4
-
Artikel 30.5
Artikel 30.6
Artikel 31
Artikel 31.2
Artikel 31.3
Artikel 32.1–32.7
-
Artikel 33
Artikel 34
Artikel 34.1 och 34.2 a
Artikel 34.2 b
Artikel 34.2 c
Artikel 34.3 a och b

Artikel 28
-
Artikel 29
Artikel 29.1
Artikel 29.2 a–c
-
Artikel 29.2 d och e
Artikel 30
Artikel 31
Artikel 32
Artikel 32.1 a
Artikel 32.1 b
Artikel 32.1 c–e
Artikel 32.2–32.5
-
-
Artikel 33
-
Artikel 33.2
Artikel 33.3
Artikel 33.4
Artikel 34
-
Artikel 34.2
Artikel 35.1–35.7
Artikel 35.8 och 35.9
-
Artikel 36
Artikel 36.1 och 36.2 a
-
Artikel 36.2 b
Artikel 36.3 a och b

Artikel 35.1	Artikel 37.1 a
-	Artikel 37.1 b
Artikel 35.2 och 35.3 a–f	-
Artikel 35.4	Artikel 37.2
Artikel 35.5	Artikel 37.3
Artikel 36.1–36.2c	Artikel 38.1–38.2c
Artikel 36.2d	-
Artikel 36.3	-
Artikel 36.4	Artikel 38.3
Artikel 36.5	Artikel 38.4
Artikel 36.6	Artikel 38.5
Artikel 36.7	-
Artikel 37	Artikel 39
Artikel 38	Artikel 40
Artikel 39	Artikel 41
Artikel 39.1 a	Artikel 41.1 a
-	Artikel 41.1 a led i
Artikel 39.1 a led i	Artikel 41.1 a led ii
Artikel 39.1 a led ii	Artikel 41.1 a led iii
Artikel 39.1 a led iii	-
Artikel 39.1 b	Artikel 41.1 b
Artikel 39.1 c och d	-
Artikel 39.1 e	Artikel 41.1 c
-	Artikel 41.2 och 3
Artikel 39.2	Artikel 41.4
Artikel 39.3	-
-	Artikel 41.5–41.8
Artikel 39.4	Artikel 41.9
Artikel 39.5	Artikel 41.10
Artikel 39.6	Artikel 41.11

Artikel 40
Artikel 41
-
Artikel 42
Artikel 43
Artikel 44
-
Artikel 45
Artikel 46
Bilaga I
Bilaga II
Bilaga III
-
-

Artikel 42
Artikel 43
Artikel 44
Artikel 45
Artikel 46
Artikel 47
Artikel 48
Artikel 49
Artikel 50
Bilaga I
Bilaga II
-
Bilaga III
Bilaga IV